

A TANULÁSBÓL SOSEM ELÉG

INTERJÚ SZÁMFIRA-TURUPOLI NÓRÁVAL

Hegedűs Katalin: *Biológus akartál lenni, majd fodrász, hogyan lettél végül mégis közművelődési szakember?*

Számfira-Turupoli Nóra: Középiskolában környezetvédelmet és településfejlesztést tanultam, legjobban a biológia, szerves kémia, és az irodalom érdekelt. Gondolkoztam pszichológia szakon, végül biológus szakra, a Janus Pannonius Tudományegyetemre jelentkeztem. Hamar rájöttem, hogy ez a szak nem nekem való, így kihagytam egy fél évet, elmentem dolgozni, és újra felvételiztem.

A fodrászat is nagyon érdekelt, sok időt töltöttem egy fodrászszalonban, a barátnőim, családtagjaim haját is én vágtam, szárítottam középiskolában, de fodrásznak sajnos nem tanulhattam, ezért másik szakmát kellett választanom. A családban volt egy ismerős, aki könyvtár-művelődésszervező szakon végzett, és érdekesnek tűnt az a munka, amit végez, így én is erre a szakpárra jelentkeztem. A Berzsényi Dániel Főiskolára jártam, mozgókép- és médiakultúra szakirányt választottam, és az ott töltött évek alatt beleszerettem ennek sokszínűségébe, így mikor végeztem, nem volt kérdés, hogy mindenképp a szakmában szeretnék elhelyezkedni.

H. K.: *Az első munkahely mindenkinek meghatározó, te közel négy évet töltöttél Balatonalmádiban, a Pannónia Kulturális Központban. Mit tanultál meg ott, mivel foglalkoztál? Hogyan kerültél kapcsolatba a megyei módszertannal?*

SZ.-T. N.: Almádiba teljesen véletlenül kerültem, eleinte Siófokon

próbáltam elhelyezkedni, vagy Szombathelyen, ám véletlenül kezembe került egy Veszprémi Napló, amelyben feltűnő helyen szerepelt a Pannónia művelődésszervező álláshirdetése. Jelentkeztem, felvettek. Rögtön első nap „mélyvízbe” dobtak, konferálással kezdtem egy karácsonyi rendezvényen, majd hamarosan a pályázatírás is az én feladatomban lett. E mellett a gyakornokok mentorálása, az intézmény rendezvényeinek adminisztrálása, a statisztika is a feladatkörömben tartozott. Ezen kívül teret engedtek a kreativitásnak, mert a hagyományos rendezvények szervezésén kívül lehetőségem volt a helyi közösségeket érintő, saját ötletek megvalósítására is (pl. amatőr rock zenekarok találkozói, Film és Mozi ünnepe, egészséggel kapcsolatos programok).

A megyei módszertannal gyakorlatilag munkába állásom első hónapjában kapcsolatba kerültem, az akkori Veszprém Megyei Közművelődési Intézet számos képzésén, konferenciáján, szakmai napján, műhelymunkáján részt vettem, és gyakran csatlakoztam a megyei szakemberekhez útitársként, mikor távolabbi képzésre, konferenciára mentünk.

H. K.: *A felnőttképzés volt az egyik kiemelt területed a Veszprém Megyei Közművelődési Intézetben. Egyszerre tanultál, s szervezted mások továbbképzéseit, így a felnőttképzés örömeivel és nehézségeivel két oldalról szembesültél. Milyen emlékeid maradtak ebből az időszakból?*

SZ.-T. N.: Nekem, bevallom, ez az egyik kedvenc területem a közművelődésben belül, nagyon szeretek tanulni, igazából folyamatosan tanulok valamit, szervezett képzésben, vagy magánúton. Nem sok olyan időszak volt eddig az életemben, mikor nem képeztem magam. Rögtön a diploma után jelentkeztem másoddiplomára (egészségfejlesztő mentálhigiénikus), és mellette több szakirányú tanfolyamot is végeztem. Projektmenedzsment, pályázatírás, EU-s pályázatírás, programozás, tervezés, kiadványszerkesztés, nyelvtanfolyam, még lakberendezésre is beiratkoztam. A szakmai továbbképzések mellett, közben „hobbiból” tanultam még varrni, kötni, horgolni, hímezni, sütni. A felnőttképzés szervezése sok örömet adott, mert kialakult egy „mag” a megye területén dolgozó szakemberekből,

civilekből, akik rendszeresen eljártak a képzésekre, műhelymunkákra, és jó volt velük együtt tanulni, fejlődni, segíteni őket a munkájukban. Sokan évekként később is elküldtek egy-egy pályázatot, hogy lássam az együtt tanultakat nem felejtették el.

H. K.: *Azt mondtad, csak az érzi át egy felnőtt tanuló helyzetét, aki maga is tanul, így pár évvel a főiskola után már mentori feladataid is voltak.*

SZ.-T. N.: A Pannónia Kulturális Központban gyakornokokat mentortáltam, akik főleg a nyári időszakban, a nagyrendezvények idején töltötték nálunk a gyakorlatot. Ebből az alapvetően szakmai, gyakornok-mentor szerepből nőtte ki magát hét éve két nagyon szoros barátságom is.

A Megyei Közművelődési Intézetben szintén foglalkoztam gyakornokokkal, én voltam egyikük szakdolgozati konzulense is, ami nagyon megtisztelő volt. Nem sokkal ez után az intézmény az Ötlet programban fogadott két önkéntest, melyben én lehettem az egyik önkéntes-mentor. Kolléganőmmel ketten vettünk részt a mentor-képzéseken, melyek sok tapasztalatot, tudást, és élményt adtak.

Nagyon hasznosnak tartom az önkéntességet, főleg bizonyos életrészekben segíthet sokat, pl. középiskolásoknak, főiskola alatt, és utána – az álláskeresés idején – mert gyakorlati tapasztalatokkal gazdagodnak, amelyek nagyban segítik a későbbi elhelyezkedésüket, és munkavégzésüket. Ezen túl, amíg valaki önkéntes egy intézményben, addig is

bővül a kapcsolatrendszere és megváltozik, kitágul a látásmódja is.

H. K.: *Beszéltél arról, hogy egészségfejlesztő mentálhigiénikus végzettséged is van, miért tartottad fontosnak, hogy a másoddiplomádat ezen a szakon szerezd meg?*

SZ.-T. N.: Nagyon érdekelt a pszichológia középiskolás koromtól, s ez a főiskolán is elkísért. A művelődésszervező szakon tanultunk pszichológiát, szakpszichológiát, reklámpszichológiát, mentálhigiénét, ezért úgy döntöttem, rögtön jelentkeztem erre a szakra diploma után. Sokat segített az a két év és a rengeteg érdekes kurzus. Segítségükkel betekintést nyertem a zene-, a művészetterápia, a természetgyógyászat és a belgyógyászat témához kapcsolódó fejezeteibe, mely nagy segítségemre volt munkám során az önismeretben és mások megértésében, megismerésében. Szerintem az emberekkel való munkához elengedhetetlen lenne egy ilyen típusú alapképzés, vagy akár továbbképzés keretében egy tanfolyam.

H. K.: *A 2009-2010-es időszak hatalmas változásokat hozott az életedben...*

SZ.-T. N.: Igen, a 2009-es év egyszerre volt nagyon boldog év az életemben, hiszen ebben az évben volt az esküvőnk, nászút, ekkor derült ki, hogy kisbabát várok, ugyanakkor ennek az évnek a végén derült ki az is, hogy a Veszprém Megyei Közművelődési Intézet megszűnik, és összesen 3-4 ember-

rel olvad be a megyei könyvtárba. Nem volt könnyű az év vége, hiszen úgy karácsonyoztunk a kollégákkal, hogy tudtuk, ez az utolsó közös karácsonyunk együtt, a Várban lévő épületünkben.

Az átalakulás és a költözés közben/után mentem el szülési szabadságra, így az átmeneti időszak kicsit könnyebb volt nekem.

H. K.: *Két év „babázás” után kerül-tél vissza a szakmába, könnyen ment a visszailleszkedés?*

SZ.-T. N.: Igazából az idő alatt, míg otthon voltam igyekeztem kapcsolatban maradni a szakmával – főleg helyben, Balatonalmádiban – de néhány megyei kollégával is, így teljesen nem estem ki a mindennapok gyakorlatából, tehát nem is volt nehéz visszailleszkedni.

Olyan volt a munkakezdés, mintha egy új munkahelyre kerültem volna, hiszen helyileg is máshová költözött a feladatellátás, és mivel a megyei könyvtárba olvadt be az intézet, így új igazgatóval is kellett dolgoznom. Szerencsére régóta kapcsolatban voltunk, sokat találkoztunk műhelymunkák, képzések, kerekasztalok kapcsán az igazgatónővel, így nem okozott gondot a közös munka, az együttműködés.

Nem sokkal ezután újabb változás jött, a megyei közművelődési feladatellátás beolvadt a Nemzeti Művelődési Intézetbe, ez pedig megint egy teljesen új helyzetet teremtett, amihez szintén alkalmazkodni kellett.

Kislányával

Előadás a tavaszi konferencián

H. K.: *Milyen tapasztalatokkal lettél gazdagabb az utolsó hónapokban a megyei módszertani irodák létrejötte óta?*

SZ.-T. N.: Voltak olyan megyék, ahonnan ismertem néhány szakembert az országos konferenciákról és a vándorgyűlésekről, de a megyei feladatellátás terén dolgozó kollégák többségével sosem találkoztam. Ez egy nagyon pozitív része az átalakulásnak. Nagyon hasznos, hogy a megyei irodában dolgozó kollégákkal ilyen gyakran találkozhatunk, már most nagyon jó kapcsolat alakult ki köztünk, és biztosan így lesz a jövőben is. Kedves, tapasztalt szakemberekkel találkoztam, akiktől már most sok újat tanultam, és jó érzés az, hogy az ország minden pontján lesz a személyes ismerősünk, kialakul egy szorosabb szakmai közösség, akik a legkülönbébb szakmai kérdésekben tudják majd egymást segíteni.

H. K.: *Az új feladatok közül melyek állnak hozzád a legközelebb?*

SZ.-T. N.: Nagyon örülök, hogy lehetőség van több olyan fejlesztő tevékenységet elindítani, mint például az IKSZT-mentorálás, műhelymunka szervezése, minőségfejlesztés képzés, amatőr művészeti közösségek találkozási, bemutatkozási lehetőségeinek biztosítása, és még sorolhatnám. Hozzám a felnőttképzés, a szakmai továbbképzés, és a közművelődési szakemberek különböző kompetenciáinak fejlesztése

áll legközelebb, így ezekben a projekteknél szeretnék minden alkalommal részt venni. Természetesen a többi feladatunk, az értéktárak létrejöttének koordinálása, a felmerő rendszerű találkozók, az amatőr művészeti közösségek vezetőinek továbbképzése, illetve a nagyszerű Kapunyitogató programok is ugyanolyan fontosak, mindegyiknek megvan a maga szépsége.

Kiemelni semmit nem szeretnék közülük, mert mindegyik egyformán közel áll hozzám, viszont van két projekt-ötlet, amelyeket az idén már szeretnék elkezdni, és jövő évben folytatni. Egyik az Arcok fantáziánévre hallgató program, a másik munkacíme egyelőre „ego-marketing”.

Az ARCOK projekt tulajdonképpen az élethosszig tartó, az élet minden területét érintő tanulás népszerűsítése a hátrányos helyzetben élő fiatalok számára, úgy, hogy egy buszos „túra” keretében élményszerűen mutatunk be nekik

a megye területén élő, dolgozó embereket, „Arcokat”, akik olyan tevékenységet folytatnak, amivel nagyban javítják saját életminőségüket. Nem feltétlen az anyagi helyzetüket, hanem azt, hogy hogyan, milyen módon élnek meg a hétköznapokat, hogyan tudják önmagukat kifejezni, kiteljesíteni. A tervezett „Arcok” között van gombász-horgász nyugalmazott tanár, horgászmúzeumot létrehozó idősebb úr, Halimbáriumban dolgozó, foltvarró kör tag, háztáji gazdálkodó, házi kenyérsütő.

A másik projekt még kidolgozás alatt áll. Középiskolás és végzős főiskolai hallgatók részére szeretnénk „Ego-marketing”, önmenedzselő tanfolyamot szervezni, melyet a helyi rendőrség, pszichológus, pályaválasztási tanácsadó, mentálhigiénikus, fodrász, kozmetikus, stylist közreműködésével, többszörösen szeretnénk megvalósítani. A két korosztálynak persze két külön tanfolyam keretében szerveznénk a készségfejlesztő és ismeretterjesztő tréningeket. A résztvevők tanácsokat kapnak a pályaválasztással, állásra való jelentkezés mikéntjével, állásinterjúval való viselkedéssel, társkereséssel, külső megjelenéssel, önkifejezéssel, stb. kapcsolatban. Napjainkban nagyon sok inger éri ezt a korosztályt, és sokszor elveszítettnek érzik magukat a világban, a kis és a nagyobb közösségekben egyaránt, ezzel a tréninggel szeretnénk segíteni az eligazodásban, mintát adni, kicsit utat mutatni.

H. K.: *Van még valami, amiről szívesen beszélne?*

SZ.-T. N.: Az embert sokszor érik negatív hatások, ha így visszagondolok, erre az ugyan nem túl hosszú szakmai pályára, azt hiszem, a legfontosabb, hogy mindig maradjunk optimisták, és minden helyzetben keressük meg azt, ami akkor és ott jó, amit abban az adott szituációban a nehézségek ellenére lehet szeretni. Ennek szellemében dolgoztam az elmúlt tíz évben, s ez motivál az elkövetkező évekre is.

SZÁMFIRA-TURUPOLI NÓRA művelődésszervező, mozgókép- és médiszakember, egészségfejlesztő-mentálhigiénikus, férjezett, egy 3 éves kislány édesanyja.

Az elmúlt évtizedben dolgozott Balatonalmádiban, a Pannónia Kulturális Központ és Könyvtárban, a Veszprém Megyei Közművelődési Intézetben, majd az Eötvös Károly Megyei Könyvtár és Közművelődési Intézetben. 2013. január 1-jétől a Nemzeti Művelődési Intézet Veszprém Megyei Irodájának vezetője.

HEGEDŰS KATALIN népművelő, tanár, kulturális menedzser, jelenleg végzős andragógia mester szakos hallgató a Zsigmond Király Főiskolán. Több mint húsz éve dolgozik közművelődési területen, 2000-tól a Nemzeti Művelődési Intézet (jogelőd intézményének) információs, kommunikációs szakmai munkatársa, jelenleg Kommunikációs Osztályának vezetője, a Budapesti Népművelők Egyesülete elnökségének tagja.